

Vi seglar...

Nr 3 1984

FRÅN STYRELSEN....

Vi hoppas att hon vilar vackert under en välgjord vinterdräkt och väntar på en ny sommar och många spännande seglatser med sol och sommarvindar alltmedan skepparen planerar för hennes välbefinnande i form av nya förskönanden till våren - hennes skönhet kommer att beskådas av många.

Nu har även OE 33an hamnat hos Lemke i Danmark. Lemke har därmed hela OE-programmet vilket känns bra så att båtarna inte försvinner ut i intet.

Som alla troligen vet har Crown Marine gjort konkurs och i samband med denna köpte Lemke OE 33 formarna.

Vi har inte varit i kontakt med Lemke ännu om hur han kommer att hantera OE-prommet i fortsättningen men utan tvekan är det positivt för båtarna att de fortsättningsvis produceras.

Tidigare har det andra formsettet av OE 32an som fanns hos Crown Marine köpts av en göteborgare vid namn Jan Börjesson. Vi hoppas att även han kommer igång med produktion.

Historien om OE-båtarna har har mer en konkurs till dags dato - OE 38an har bytt ägare p g a att Polar-Fiber också har gjort konkurs. Vem som nu har hand om tillverkningsrätten vet vi inte med bestämdhet.

Styrelsen

OE YACHT CLUB of SCANDINAVIA Styrelse 1984

Sören Oldebäck 08-24 81 15
- ordförande

Rolf Nilsson 08-89 49 63
- vice ordförande

Kjell Carlsson 0753-358 43
- kassör

Ulf Eriksson 08-768 45 92
- sekreterare

Lars Höglund 08-768 45 69
- klubbmästare

Tore Paulsson 0152-114 92
- ledamot

Göran Holmqvist 08-99 30 80
- ledamot

Bo Jansson 08-27 11 06
- suppleant

Anders Lind 08-97 70 14
- suppleant

Föreningens adress:
Hökvägen 15, 147 00 TUMBA
Postgiro 84 81 37-6 Bankgiro 662-7178

Årsavgift för 1985 kronor 45:-

Klubbvimpel kan köpas för 55:-, sätt in pengarna på något av klubbens konton så kommer vimpeln.

OM JULTOMTEN

Jultomten kommer med klappar till barnen på julafton för han är en snäll tomte.

Tomten har inte alltid varit snäll i vårt land. Det är först under senare tid som han har blivit snäll under förebild av bl a Jenny Nyströms vackra julteckningar.

I de engelsktalande länderna heter jultomten Santa Claus som är en förkortning av den helgonförklarade prästen Aghios Nicolaos som till-ika var biskop av Myra under mitten av 300-talet och död enligt legenden de 6 december. Det är denne Aghios Nicolaos som idag anses vara barnens speciella skyddshelgon.

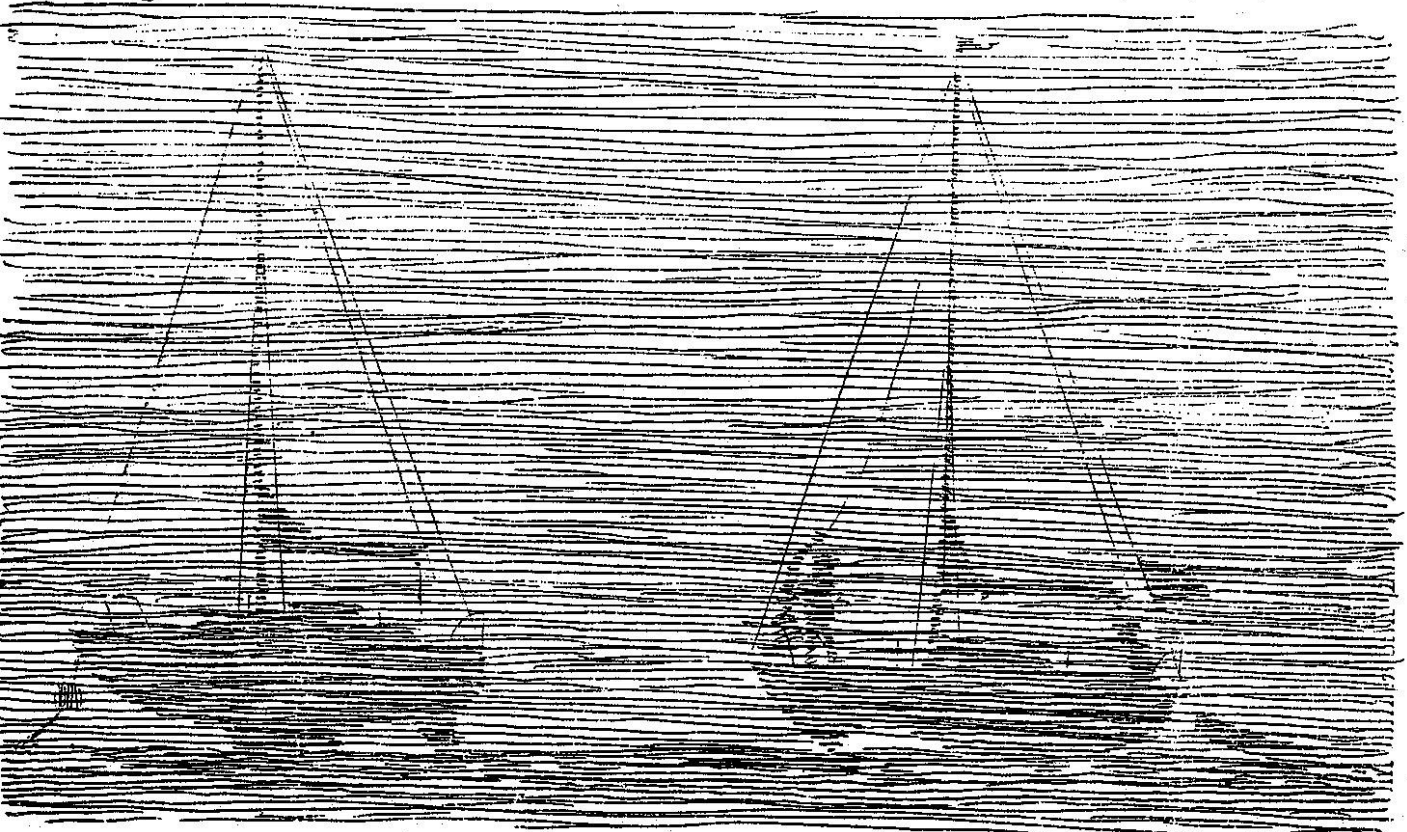
Aghois Nicolaos är också, i medelhavsländerna, sjöfararnas skyddshelgon. Det finns förstas en förklaring till detta - legenderna om Nicolaos berättar bland många andra följande.

Johannes blev över raskad av en storm under segling till Hydrunt. Han var tvungen att överge skeppet och med sina karmrater gå i livbåten för att med den rädda sig i land. Båten kantrade och medan Johannes sjunker ropar han: Helige Nicolaos, hjälp. Den åkallade visar sig och lägger sin biskopsmantel om honom och räddar honom i land.
(Källa G Anrich).

Sören Oldebäck

Peyton

'It's OK, we're still in the channel — there's a moored boat ahead.'

PEYTON

BULLANDÖ-TRÄFFEN 1984-06-09

OE-33an Leorina låg förtöjd vid bryggan. Det var halvkylt och sommarvärmen var inte betungande. Mälaren var på sina ställen spegelblank när vi började lossa bilen och lasta ombord prylarna för pingstseglatsen ut i Saltsjön.

Det blir väl motorgång genom Baggensstaket och Strömma som i fjol för att komma till Bullandö i tid tänkte jag lite besviken medan jag bar matkassar, sjökort, dricka och allt annat ni vet.

Vi kom i väg i tillräckligt god tid för att åtminstone kunna segla någon timma.

Slussningen gick fort och fint men sedan blev det lite väntetid vid Danvikstull.

Djurgården låg nygrön och skimrade i några härliga solstrålar som letade sig igenom molntäcket.

Vi hissade på, för det drog ju lite från VNV. Loggen började visa 3-3,5 knop men snart var farten uppe över 5. Efter familjeråd och distansräkning kom vi fram till att det under rådande förhållande skulle gå förträffligt att segla runt Värmdö i stället för att puttra kanalvägen. Visst såg det ut att kunna bli lite regn men bara vinden stod sig skulle vi säkert vara framme till drinnen kl 17.00

Vinden tilltog och farten ökade. En härlig halvvind upp till Vaxholm avlöstes av en öppen slör i 6 till 7 knops fart längs Värmdöns nordost sida. Innanför Vindö blev det plattläns och molnen tornade upp sig. Det såg faktiskt ut som om regnstället måste fram.

Plötsligt utropade skepparen en harang som en alert besättning genast fördömde. "Men seglingsbeskrivningen för söndagens kappsegling ligger ju kvar hemma i hallen" försvarade jag mig med. "Alla femton kopiorna!"

Något år måste fler OE-systrar och bröder inse att Oeträffen är en tillställning som är värt ett besök, och i år när pingsten utnyttjades var jag övertygad om ett rekorddeltagande, därför 15 st kopior.

Redan vid tvåtiden på eftermiddagen var vi framme.

Nedanför restaurangen syntes ingen OE-båt till, men vi var ju så tidiga. Vi hann bara lägga till så började det att regna. Det gjorde inte så mycket tyckte flickorna för det fanns affär så att lördagsgodiset kunde inhandlas och avnjutas.

Själv var jag fullt sysselsatt med att speja efter OE-armadan, så småningom kunde jag räkna till sju båtar. Det var OE 36:orna nr 72 med Jorma och Lena, 106 med familjen Linderholm och 113 med familjen Höglund, OE 32:orna 89 med familjen Jansson och 120 med familjen Carlsson som har Bullandö som hemmahamn.

Sent omsider kom också Sören inseglande med OE 33:an 09 Satsa, konstaterade vi Lindar i OE 33 nr 17.

Vid drinktid kl 17.00 hade regnet upphört. Som vanligt kunde alla avsmaka och njuta av den förträffliga sherryen.

Till vår stora glädje kom även Märta och Sten Brycker. Landvägen kom även Barbo och Egon Felleson som tagit ledigt från 36-bygget.

När middagen severades kunde vi räkna in ett tjugotal vuxna och tiotalet barn och ungdomar.

Middagen blev en fest med kaffe, avéc och dessert fast det kanske inte var meningen från början.

Familjen Linderholm erbjöd våra barn nattlogi vilket naturligtvis var spännande och populärt. När jag i efterhand frågade våran sjuåring om vad som var trevligast med kvällen kom svaret snabbt - jordgubbar sovaöver.

När den yngre generationen somnat in fylldes Leorinas sittbrunn av glada OE-besättningar. Ett trevligt gäng - berättade skepparhistorier och utbytte erfarenheter över några flaskor vin. Vinet gick åt och det blev dags för allmän kojning.

Söndag morgon bjöd på sol men vinden var skral. När Sören väl vaknat ordnades skepparmöte. Vi bestämde oss för att segla en bana på ca 10 M över Kanholmsfjärden. Målet var uppe vid Västra Delsholmen.

Efter mycket räknande meddelades individuella starttider enl LYS för varje båttyp.

När barnaskaran fördelats mellan båtarna var det dags att gå ut till start. Starten utanför Djuröbron blev i stort gemensam. I den dåliga vinden låg de tidigast startande båtarna praktiskt taget stilla. När samtliga starter gått kom ett något bättre drag från en sydlig riktning som förde oss ut på Kanholmsfjärden.

En kraftig regnby från nord gjorde livet surt för de flesta och kryssen över Kanan minnesvärd. När regnskuren passerat blev vindarna mycket svaga.

Efter målgång lotsade Leorina eskadern till SSK:s klubbstrand på Västra Delsholmen.

När alla förtöjt bjöd segraren på champagne. Detta tystade alla illviljor som talade om att kasta honom i sjön.

När den värsta hungern stillats, seglen beslagits och barnen rasat av sig kunde vi samlas på berget för korvgrillning och prisutdelning. Priserna var förnämliga - tack Bosse. Korvarna och dryck-jom gick åt som smör i solsken. Ett uppskattat inslag var Zivckas jugoslaviska specialrätt som påtagligt förbättrade törsten.

Bastun utnyttjades flitigt i omgångar, jag som värd på stället hade förmånen att få vänta till sista bastulaget. Badet föregicks av ett trevligt besök ombord på OE 32 Bonita.

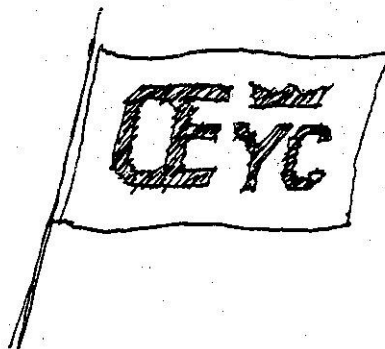
När Sören, Lars, Bo och jag bastat klart hade nattfriden sänkt sig över eskadern. Vi kunde konstatera att 1984 års Bullandöträff hade varit en mycket trevlig tillställning - enligt min mening den bästa till dags dato.

Vi välkomnar naturligtvis alla gamla vänner men uppskattar speciellt att familjen Linderholm kommit med i gänget.

Till våren hoppas vi på ännu fler såväl gamla som nya ansikten i vårt OE-gäng.

Väl mött 1985

Anders Lind OE 33/17

SÄTTER DU VÄRDE PÅ DIN OE-BÅT

Alla OE-ägare sätter säkert högt värde på sin båt. Men att värdesätta eller att prissätta är inte alltid det samma. För att få en liten uppfattning om vad OE-ägare har begärt vid försäljning har jag kontrollerat vad som förekommit i annonsspaltarna under augusti, september och oktober i Sv D (Skepp Ohoj), Båtnytt och På Kryss Till Rors. Så här såg det ut.

Mistiguette -76 (OE 29) Pris 125 000:-
Nya segel

OE 32 -80 pris 425 000:-
En båt i särklass. Sat.nav, VHF, elankarspel, kyl, frys, spec.rigg, mycket speciella rostfria beslag.

OE 32 -82 pris 300 000:-
Mycket välutrustad, välbyggd.

OE 32 -?? pris 280 000:-
Privatbyggd, välutrustad.

OE 36 -72 pris 190 000:-
Ny motor MD 11, transportvagg.

OE 36 -76 pris 260 000:-
Teakdäck, kyl, ekolod, kom.radio, septitank, vagg.

OE 36 -81 pris 315 000:-
Varvsbyggd, välutrustad, gott skick.

OE 36 -81 pris 350 000:-
Mycket välutrustad.

Flertalet av annonserna fanns i Skepp Ohoj (Sv D). I de båda andra tidningarna fanns sammanlagt 3 OE-båtar salubjudna av dessa var 2 inte prissatta. Men att dessa uppskattas högt av sina ägare och utrustats därefter framgick tydligt - "All finns", "I superfint skick", "Topp-skick - måste ses", "Mycket välvårdad".

Det var inte så många prisexempel som gick att få fram genom denna begränsade undersökning. Men det är kanske inte heller så många som har tid att intressera sig för båtpriser och båtar nu. Skidan skall hinna slinta åtskilliga gånger innan det är dags igen.

Men det kommer - det kommer en vår - och då om inte förr är det dags att se till att man kan hålla sig flytande på ett trevligt sätt igen. Det gör visst alla...

Det var en lapp uti Åre som for omkring med sin akkja i spåre
Han Köpte på våren en OE
och sa - jag måste ha noe
som håller mig flytande under sommarhalv-
åre

Tore Paulsson

'But which one? Alderney, Guernsey or Jersey?'

Peyton

